

РЕШЕНИЕ

№ 95

гр. София, 07.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 13.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5766** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.128, ал.1, т.8 АПК.

Образувано е по искова молба от Л. Л. Л., с която се иска обявяване нищожността на решение №1488/06.12.2019г. по касационно дело №1146/2019г. по описа на Административен съд София-област, с което е оставено в сила Решение №102/03.06.2019г. по гр.д.№1080/2018г. по описа на Районен съд-Самоков. Изложените от ищеца съображения се свеждат до твърдения за постановяване на решението в нарушение на производствените и логически правила при обсъждане на събраните по делото доказателства, което е довело до невярно установена фактическа обстановка и до неправилно прилагане на материалния закон.

В съдебно заседание, ищецът Л. Л. Л., редовно и своевременно призван, не се явява и не се представлява. В представена по делото писмено становище поддържа иска си.

Ответникът – Общинска служба по земеделие-С., не изпраща представител в съд.з. и не ангажира становище по иска.

Прокурорът от СГП дава заключение по делото за неоснователност на исковата молба.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, доводите на страните и ги прецени в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред тричленния състав на АССО се е развило по реда на чл. 208 и следващите от АПК във вр. с чл.13, ал.6 от ЗВСГЗГФ, като в мотивите на решението

си съдебният състав е споделил изводите на РС-Самоков, че 14-дневният срок за оспорване на обжалвания пред него административен акт е започнал да тече най-късно на 31.08.2007г., поради което жалбата срещу Решение №83/07.06.2001г. на Поземлена комисия –С., в частта ѝ относно незаконосъобразността на решението, е просрочена. Относно решението на РС-Самоков, в частта му, с която жалбата е отхвърлена в частта ѝ за обявяване на инщожност на решението на ПК-С., АССО е препратил към мотивите на районния съд на основание чл.221, ал.2 АПК.

Искът за прогласяване на нищожност на съдебно решение на административен съд е изрично предвиден в разпоредбата на чл.128, ал.1, т.8 АПК и е допустим. По съществуването му съдът взе предвид следното:

Нищожността на съдебните решения е резултат от най - тежките пороци във връзка с формиране на волята на съдебния орган. Касае се за недостатъци, свързани с функционирането на съда, с надлежното сформирание на състава му, с изключителното му овластяване да разрешава съдебни спорове, с формата или с абсолютната невъзможност да бъде разбрана изразената воля.

В конкретния случай, решението, обявяването на чиято нищожност се иска, е съдебен акт, имащ окончателен характер.

Въпреки липсата на изрична регламентация в процесуалния кодекс, съдебната практика приема, че исковият ред е самостоятелна форма на защита срещу нищожните съдебни актове, като такива, засегнати от най-тежкия порок. В доктрината и съдебната практика се приема, че нищожност на съдебното решение е налице, когато решението е постановено извън правораздавателната власт на съда; в незаконен състав - еднолично от съдия, вместо от съдебен състав, когато това е предвидено, само от съдебни заседатели или с участие на лице, което не е било избрано за съдебен заседател; при неспазване на изискуемата форма – устното или неподписаното решение, когато се дължи на отказ, а не на пропуск за подписването му; при неразбираемост на волята на съда, която не може да бъде разкрита по пътя на тълкуването и др. Нищожното решение, за разлика от недопустимото или незаконосъобразното, не е годно да породи правни последици, ето защо това е единственият порок, за който е предоставена възможност да се отстрани освен по пътя на обжалването, и по исков ред, безсрочно.

По делото, обаче, не се установяват пороци, водещи до нищожност на процесното решение. Съдебният акт е постановен в рамките на правораздавателната власт на Административен съд София-област, от законен състав, по повод касационна жалба от Л. Л. срещу Решение №102/03.06.2019г. по гр.д.№1080/2018г. по описа на Районен съд-Самоков, с което е отхвърлена жалбата на Л. Л. Л. срещу Решение №83/07.06.2001г. на Поземлена комисия - С., в частта ѝ за обявяване на неговата нищожност, и е оставена без разглеждане жалбата на Л. Л. Л. срещу Решение №83/07.06.2001г. на Поземлена комисия - С., в частта ѝ за неговата отмяна поради незаконосъобразност, като просрочена. Незаконен съдебен състав би бил налице, ако подписалите съдебния акт нямат качеството съдии във Административен съд София-област, но такова твърдение не е наведено в исковата молба и не се установява по делото. Спазена е изискуемата форма, съдебният акт е подписан от председателя и членовете на състава. Ясно и разбираемо е формулирана волята на съда.

Сочените от ищеца пороци на решението, дори да се приеме, че са налице водят до незаконосъобразност на решението, но не са основание за прогласяване на неговата

нищожност.

По изложените съображения, административният съд приема, че искът е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Воден от горното, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл.128, ал.1, т.8 АПК, предявен от Л. Л. Л., с ЕГН-[ЕГН], срещу Общинска служба по земеделие-С. за обявяване нищожността на решение №1488/06.12.2019г. по касационно дело №1146/2019г. по описа на Административен съд София-област.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: